

JUBILUJÚCE BZINCE - 675 ROKOV OD PRVEJ PÍ SOMNEJ ZMIENKY

Život na Zemi existuje už niekoľko tisícročí. Vedci mnoho desaťročí sa snažia dopátrať odkedy žili ľudia v tej - ktorej časti zemegule. Z dejín je známe, kde v Európe, Ázii či Afrike vznikali zoskupenia národov, kultúra, výboje, osídľovanie.

Ako to vypadalo na Slovensku a v našom Podjavorinskom

kraji nie je stále presne historicky doložené. V a r c h í v o c h sa nachádza množstvo písomného materiálu písaného latincky a maďarsky, avšak stále nie sú presné podklady, kedy ako

sa osídlilo územie okolo potoka s dnešným názvom Kamečnica, kde vznikli obce Dolné a Horné Bzince, Hrušové a Lubina.

V bývalom Uhorsku, kde patrila i prevažná časť Slovenska bolo veľa šľachticov a zemepánov, ktorým patrila pôda, lesy a obyvatelia. Veľkú úlohu tu hrala cirkev, ktorej tiež patrili veľké pozemky a mala vplyv na obyvateľstvo bohaté i chudobné. Najznámejšie v našom kraji to bolo Beckovské a Čachtické panstvo so známymi hradmi Beckov a Čachtice. Cirkev budovala kostoly, v ktorých sa obyvatelia – teda cirkevníci schádzali k bohoslužbám. Určite prvé kostoly boli drevené a nezachovali sa. História hovorí, že prvý kostol bol tam, kde sa stretali hranice troch chotárov bzinský-hrušovský-lubinský, podľa toho by to malo byť medzi Malým a Veľkým Oholínom. Na tomto mieste sa však žiadne pozostatky kostola nenašli. Podľa nepodložených údajov prvý rímsko-katolícky kostol mal byť postavený v obci Dolné Bzince v r.1215 a mali ho vybudovať templári. Nie je však ani historicky podložené, že to bolo na mieste súčasného rímskokatolíckeho kostola. Pozostatky ďalšieho kostola sú známe nad starým Hrušovským cintorínom. Tu sa v roku 1997 robil archeológmi FFUK Bratislava výskum

Dolné Bzince.

s tým, že tento kostol pochádza zo 14.storočia. Obidva tieto kostoly i keď celkom nepodložené pochádzajú z 13. a 14.storočia a sú cenným dokladom, že Podjavorinský kraj bol osídlený. História predpokladá, že obce, ktoré tu v tomto čase existovali mali svoje názvy, ktoré v maďarskom jazyku zneli ináč ako mali svoje názvy v 18. a 19.storočí. Obec Bzince ležala na rozhraní dvoch žúp (stolíc) Nitrianskej a Trenčianskej. Archívne dokumenty zatiaľ

jednoznačne nedokladujú, ktorému panstvu patrili. Predpokladá sa, že do 16.storočia skôr patrili pod beckovské panstvo ako Moravské Lieskové. Historicky doložené je, že od 16.storočia patrili pod čachtické panstvo.

Hrušové je historicky podložené podľa darovacej listiny z r.1392, že bolo súčasťou Čachtického panstva.

K názvom našich obcí môžeme z odbornej literatúry od jazykovedcov napísať nasledovne: Pre Bzince bolo charakteristické množstvo bazového porastu a tak preklad do maďarčiny znamená Bot.

Po maďarsky Alsóbotfalu - Dolné Bzince

Felsőbotfalu – Horné Bzince

V Hrušovom sa vyskytovalo množstvo hruškového porastu a tak vzniklo pomenovanie: Hrussov – Hrušové

(Hrussov)

Obec Dolné a Horné Bzince mali svoje kopanice, ktoré začali vznikať z nedostatku zeme pre hospodárenie v údolí potoka Kamečnica. Ľudia postupne kľčovali lesy a vznikali polia a lúky a pri nich i obytné domy a hospodárske staviská. Toto patrí do obdobia prvej polovice 16.storočia. Obdobne i Hrušové malo svoje kopanice v chotári vaďovskom, lubinskom i bzinskom.

Ako je spomínané farnosť v Dolných Bzinciach bola a žili tu obyvatelia kresťanského presvedčenia, ktorí boli poddaní a slúžili pánom, Títo sa niekoľkokrát striedali a možno v budúcnosti sa presnejšie dozvieme ako tieto pomery v skutočnosti boli ak v archívoch sa odokryjú doteraz neznáme fakty.

Poddaní, ale i cirkev boli povinní odvádzať každoročne dane. Táto skutočnosť nám napomohla zistiť, že tu žili obyvatelia a bola farnosť. Najstarší zachovaný záznam o obci v cirkevných prameňoch je z rokov 1332-1337. V tom čase teda naši predkovia mali kostol a kňazov menom Ján. Zápis pochádza z veľkého registra pápežských kolektorov o zaplatených desiatkach, ktoré boli predpísané pápežskou kúriou užívateľom cirkevných beneficij v Uhorsku na roky 1332-1337. Sú to účtovné knihy vyberačov cirkevných poplatkov z jednotlivých farností v Uhorsku. Tieto knihy sú zachované vo vatikánskom archíve a verejnosti ich sprístupnili v knihách Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae ilustranta. K tomu na vysvetlenie dodávame, že obchádzka početných farností roztrúsených po celom Uhorsku trvala 5 rokov v rozpätí 1332-1337 a tak sú spracované aj zápisy. Preto nevieme presný dátum návštevy pápežských vyberačov v chudobnej bzinskej farnosti. Zápis pre Bzince znie (v preklade):

Tiež Ján zo Bziniec alebo Ján z Nového Mesta nad Váhom zaplatil 4 groše (bol to chudobný pustovník). Koncom minulého storočia na základe týchto skutočností po celom Slovensku si pripomínali prvú písomnú zmienku o svojej obci. Naša obec Bzince pod Javorinou sa teda rozhodla v roku 1997 pripomenúť svoju prvú písomnú zmienku takto doloženú ako 660.výročie.

Za tieto roky obce pod Plešivkom sa rozmáhali ako vrchnosť, ktorej storočia patrili, dovolila. Jedno je však isté, že tu bývali pracovití ľudia, ktorí po generácii pracovali a rozvíjali svoje usadlosti a žili kresťanským životom. Ako to bolo je obsiahnuté v publikácii, ktorá bola pri príležitosti 660.výročia prvej písomnej zmienky

vydaná s názvom Bzince pod Javorinou 1337-1997.

Na publikácii sa podieľali:

Prof. PhDr.Emília Kratochvílová,CSc. – rodáčka
Prof.ThDr.Igor Kišš – bývalý evanjelický farár v Bzinciach a
vtedajší dekan Bohosloveckej fakulty v Bratislave
Mgr.Ludmila Šupáková – rodáčka, učiteľka ZŠ Bzince pod
Javorinou

Ladislav Varga – náš občan a spisovateľ – už zosnulý
RNDr. Miloš Stankovianský,CSc. – FF UK Bratislava

Do publikácie svojimi spomienkami a faktami ako i mnohými
dobovými fotografiami prispeli mnohí obyvatelia našej obce.
Publikáciu možno stále zakúpiť na obecnom úrade!

Obecné zastupiteľstvo pripravilo v dňoch 17.-19.októbra 1997
trojdňové oslavy. V rámci osláv sa po prvý krát uskutočnil v obci
jarmok, ktorého tradícia stále trvá. Vyskytol sa závažný problém
v príprave osláv lebo vtedajší starosta obce Ing. Ján Kovačovic si
spôsobil úraz s liečením v nemocnici. Zástupca starostu p. Nociar,
poslanci Volárová-Gemmelová Mrázik a ďalší, ktorí boli v tom
čase poslancami a za výdatnej pomoci pracovníčok obecného
úradu a ďalšími ochotnými občanmi zvládli oslavy.

Piatok 17. a 18.októbra 1997 sa konal prvý jarmok v priesto-
roch okolo hlavnej cesty a cesty za potokom a cesty pred obecným
úradom a celá ulica smerom nadol okolo pošty. Bol to odvážny
krok pre obec našej veľkosti, ale trhovníci i návštevníci boli spoko-
jní. Oslavy doplnil aj šport turnajom žiakov na futbalovom ihrisku
17.októbra 1997. V priestoroch obecného úradu bola nainštalovaná
výstavka „Minulosť a súčasnosť obce“. Tu si návštevníci mohli
pozrieť kroje, výšivky, domáce náradie, keramiku a dobové foto-
grafie z histórie obce a zvykov našich obyvateľov. Zároveň sa

konalo v priestoroch obradnej siene obecného úradu slávnostné
zasadnutie obecného zastupiteľstva a hostí. Následne k hrobom
slávných rodákov sa položili kvety na miestnych cintorínoch. V
piatok večer oslavy pokračovali tanečnou zábavou v priestoroch
klubu PD. Pozvaní boli chalupári a chatári z našej obce, bola
výborná nálada s tancovačkou do rána. V sobotu pokračoval
jarmok a poobede na ihrisku prebiehal futbalový turnaj starých
pánov. Večer znovu klub Poľnospodárskeho družstva zaplnili
občania a bavili sa na programe „Kabaret Magdy Pavelekovej“,
ktorý doplnila speváčka Gizela Oňová a imitátor Stano Vitáloš.

V nedeľu sa občania zišli v našich kostoloch na slávnostných
bohoslužbách v ev.a.v. kostole a slávnostnou omšou v rímskoka-
tolíckom kostole. V obidvoch kostoloch boli prítomní aj slávnostní
hostia.

Po slávnostnom obede v miestnej reštaurácii nasledoval koncert
dychovej hudby „Bučkovanka“ v parku L.Podjavorinskej o 14.30
hod. sa konal sprievod obcou – DH Bučkovanka, mažoretky, súbor
Klenotnica v krojoch, spoločenské organizácie, hasiči s historickou
striekačkou, staré cechy, sokol, žiaci ZŠ. Sprievod s úspechom
prešiel celou obcou až do klubu družstva, kde nasledoval kultúrny
program „Pozdrav mojej obci“. Slávnostný príhovor za obec
predniesol poslanec a predseda kultúrnej komisie pri OZ p. Ivan
Mrázik, za hostí Bzinčanov pozdravil vtedajší podpredseda vlády
JUDr.Lubomír Fogaš a profesor Dr.Igor Kišš. Celý program s vys-
túpením Klenotnice, recitátorov a moderátorky Jany Kuhajdovej,
detí a DH trval 2,5 hodiny. „Bolo to veľkolepé podujatie“ takto
to na obecnom úrade zhodnotili večer poslanci a organizátori. S
pocitom dobre vykonanej práce sa potom rozišli do svojich domo-
vov a vzájomne si poďakovali za kus krásne odvedenej práce pre
našich občanov na poli kultúrnom. Oslavy mali pozitívny ohlas u
miestnych obyvateľov, pozvaných hostí i návštevníkov a rodin-
ných hostí z blízkeho okolia.

Jarmoky sú odvtedy organizované každoročne spolu so sprievod-
ným kultúrnym programom. Pred nami je ďalšia oslava – teraz
675.výročie prvej písomnej zmienky o našej obci, na ktorú Vás
všetkých srdečne pozývame.

Ivan Mrázik, RR

POZVÁNKA

DNI OBCE - 31.8.2012 – 1.9.2012

Bzince pod Javorinou

Program:

piatok 31.8.2012 od 15.00 hod.

1. Hudba - M.Kopec
2. Whipping-top – country kapela
3. MGO malý garážový orchester z Nemšovej
4. Tanečná zábava

sobota 1.9.2012 od 14.30

1. Otvorenie slávnosti
2. Príhovor starostu a hostí
3. Z histórie obce
4. Vystúpenie súboru Klenotnica
5. Vystúpenie žiakov ZŠ
6. Vystúpenie cimbalovej hudby
7. Vystúpenie dychovej hudby Bučkovanka
8. Záver

**Po obidva dni od rána od 8.00 hod.
bude prebiehať Bzinský jarmok.**

Všetkých vás srdečne pozývame na tieto DNI OBCE.

UDELENIE ČESTNÉHO OBČIANSTVA OBCE

Dňa 22. augusta 2012 rozhodlo obecné zastupiteľstvo na návrh starostu obce Ing. Pavla Bahníka o udelení čestného občianstva Obce Bzince pod Javorinou pre pána profesora ThDr. Igora Kišša, bývalého

bzinského evanjelického farára.

Pán profesor je významný slovenský evanjelický teológ a filozof, uznávaný odborník na náboženskú etiku.

Narodil sa 21. júla 1932 v Uhrovci. Študoval v Trenčíne, Modre a v Bratislave. V roku 1953 ho z teologickej fakulty počas štúdia vylúčili a okamžite povolali na základnú vojenskú službu. Po čiastočnom zmiernení politických pomerov mohol v štúdiu pokračovať a ukončil ho v roku 1956. Dva roky pôsobil ako kaplán v Novom Meste nad Váhom a 1. októbra 1958 si ho povolal za svojho farára bzinský evanjelický cirkevný zbor. Do Bzniec prišiel spolu so svojou manželkou Emíliou, rod. Šuvalíkovou, tiež ordinovanou farárkou. Bzinský zbor tak získal dvoch mladých a veľmi rozhladených a zanietených farárov. V Bzinciach slúžili v období, keď štát zasahoval do cirkevných záležitostí a presadzoval silnú ateizáciu spoločnosti. Popri dôslednom plnení si svojich povinností kňaza sa pán farár Kišš v Bzinciach venoval štúdiu dejín cirkevného zboru a jemu vďačíme za to, že máme spracované dejiny cirkvi a nášho evanjelického zboru, evanjelického školstva v Bzinciach, ale aj dejiny našej obce. Pokračoval vo vedení Rodinnej knihy, ktorú založil Ján Leška (pôs. v Bzinciach 1860-1881), dbal o poriadok v cirkevnom archíve, ale aj o zveľaďovanie kostola a fary. Popri tom neustále študoval, vzdelával sa, najmä v oblasti Lutherovej teológie, zdokonaľoval sa v cudzích jazykoch a ešte ako bzinský farár získal titul doktor teológie. V práci mu veľmi pomáhala jeho manželka, ktorá sa popri starostlivosti o ich dve deti a o domácnosť venovala aj práci v zbere – pracovala s deťmi, bola organistkou a viedla cirkevný spevokol. Keď bolo treba, zastúpila pána farára aj pri službách Božích. V roku 1980 bol pán farár povolaný za docenta na Evanjelickú bohosloveckú fakultu v Bratislave a viackrát do týždňa dochádzal do Bratislavy. Toto bolo veľmi náročné a vyčerpávajúce, a preto sa po 24-ročnom pôsobení v Bzinciach so svojím zborom rozlúčil a prešiel od 1.1.1983 za farára do Bratislavy – Petržalky.

Práca s mládežou na fakulte a vedecká práca bola jeho radosťou, no i tak v roku 1987 bol z fakulty ako docent vylúčený, dostal zákaz publikovať a bol preložený za farára do Šiah. Po zmene pomerov v roku 1989 bol znova povolaný za docenta na Evanjelickú bohosloveckú fakultu, stal sa vedúcim Katedry systematickej teológie a v roku 1997 bol zvolený za dekana fakulty. Zaoberá sa otázkami morálnej teológie a filozofie. Je odborník na Luthera, dogmatiku a etiku. Ako docent sa zúčastnil mnohých teologických konferencií v Európe a v Amerike, veľaokrát ako prednášateľ. Publikoval odborné práce v časopisoch v Nemecku i v USA.

Cirkev mu zverila v roku 1991 ďalšiu veľmi dôležitú úlohu, a to starostlivosť o evanjelické cirkevné školstvo. Jeho zásluhou vznikli tri bilingválne slovensko-anglické cirkevné gymnáziá, obnovené bolo Evanjelické lýceum v Bratislave. Potom dostal od cirkvi poverenie obnoviť duchovnú vojenskú službu v armáde. Popri tom pôsobil v rokoch 1993 – 97 ako farár vo Veľkých Levároch. Dekanom fakulty bol do roku 2003 a v roku 2006 odišiel do dôchodku. V januári tohto roku sa rozlúčil so svojou manželkou, ktorá odišla z tejto časnosti 13. januára 2012. Prežili spolu takmer 56 rokov harmonického manželstva. Pán farár sa stále venuje vedeckej práci, publikuje v tlači, prednáša na rôznych podujatiach a v cirkevných zboroch.

Pán farár Kišš sa veľmi dokáže nadchnúť pre vedu a techniku. Práve to ho viedlo i k záujmu o technologicky vyspelé Japonsko a japončinu. Začal sa učiť aj tento jazyk. Pretože vyhľadávanie v znakovom slovníku je veľmi náročné, vypracoval si sám svoj vlastný znakový slovník, ktorý svojou jednoduchosťou a logikou prekvapil renomovaných japonológov. (Pozri EPST 2012, č. 19)

V roku 2004 mu udelil rakúsky prezident Thomas Klestil Čestný kríž 1. triedy za vedu a umenie. V roku 2012 mu bola za prínos Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku udelená Cena Leonarda Stöckela, ktorá je udeľovaná na znak úcty k evanjelickým osobnostiam v oblasti náboženstva, vedy a kultúry. Za jeho prácu mu udelili aj zlatú medailu Univerzity Komenského.

V našom cirkevnom zbere i v obci boli pán farár i jeho manželka veľmi obľúbení nielen pre ich službu v cirkevnom zbere, ale aj pre ich srdečnosť, úprimný záujem o ľudí i veselú a otvorenú povahu. S láskou a oddanosťou sa venovali svojmu poslaniu evanjelických farárov, zaujímali sa o život svojich cirkevníkov i obce. Zanechali nezmazateľnú stopu v bzinskom evanjelickom cirkevnom zbere, ktorý radi navštevovali pri rôznych príležitostiach i po odchode zo Bzniec. Pán farár Kišš sa významne podieľal na vypracovaní publikácie o dejinách našej obce Bzince pod Javorinou 1337 - 1997. Ochetne prijíma pozvania a žiadosti prednášať v našom zbere i obci o histórii zboru i významných osobnostiach. Úprimne sa týmto návštevm teším.

(Sprac. podľa publ. Bzince p.j. 1337 – 1997, História Ev.a.v. cirkevného zboru Bzince p.J., EPST, inetnet) - IŠ-

SLÁVNOSTI NA JAVORINE

Tradične, v poslednú júlovú nedeľu, sa konali na najvyššom vrchu Bielych Karpát Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov. Javorina je symbolom bratstva týchto dvoch susedných národov už viac ako 150 rokov. Tento rok slávnostiam aspoň trochu prišlo aj počasie a tak na Javorinu prišlo viac ako 2000 účastníkov, no väčšinou z českej strany hraníc. Na slávnosti zavítali významní hostia z oboch republík, predseda NR SR, predseda senátu a predsedkyňa snemovne Českého parlamentu, predsedovia vlád oboch štátov, poslanci parlamentov, predsedovia Trenčianskeho a Zlínskeho samosprávneho kraja a ďalší hostia. Slávnosti otvoril predseda prípravného výboru javorinských slávností p. Evžen Uher. Účastníkom sa prihovorili aj hostia, ktorí deklarovali záujem o

rozvoj vzťahov medzi obidvomi národmi, ktoré potvrdzujú aj takéto spoločné podujatia. Predseda NR SR podčiarkol, že v súčasnosti je asi jediný spor medzi obidvoma národmi a to, kto má lepšiu slivovicu. Hostia si síce na záver otvorenia slávností pripili vínkom z našej družobnej obce Boršice u Blatnice, ale hneď pod pódium ich čakali účastníci stretnutia a museli „okoštovať“ aj domácu slivovicu. V bohatom kultúrnom programe sa okrem iných súborov predstavil aj náš spevácky súbor Klenotnica, ktorý spolu so súborom Boršičané mali česť zaspievať na pódiu aj hymny oboch štátov. Aj tento rok si účastníci mohli vybrať programy na dvoch pódioch. Taktiež bola zabezpečená autobusová doprava. Každý, kto prišiel tento rok na Javorinu, mohol byť spokojný a my sa môžeme tešiť, že sa takto stretne aj na rok.

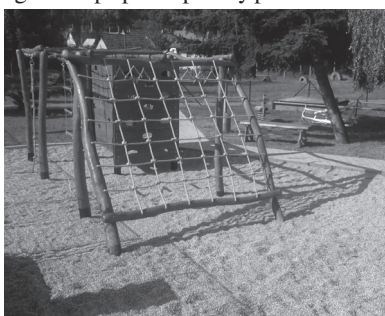

ROZŠÍRILLO SA DETSKÉ IHRISKO

detského ihriska o ďalšie prvky. V stredu 5. júla už bolo nová preliezka, húpací koník, vláčik a lavičky namontované. Dúfajme, že toto nové zariadenie bude dlho slúžiť hlavne našim najmenším spoluobčanom. Poďakovanie patrí členkám OZ a sponzorom, ktorí aj takýmto spôsobom podporujú naše deti.

Občianske združenie Podjavorinskej deti pripravilo pre našich najmenších spoluobčanov pekné prekvapenie. Z finančných prostriedkov získaných od sponzorov zakúpili novú zostavu preliezok. Aby tieto mohli byť osadené, členky občianskeho združenia Podjavorinskej deti zorganizovali brigádu na prípravu plochy pre rozšírenie

Trenčiansky samosprávny kraj,
Obvodný úrad Nové Mesto nad Váhom,
Oblastný výbor Slovenského zväzu
protifašistických bojovníkov v Novom Meste nad Váhom,
Obec Lubina v spolupráci s mestami a obcami podjavorinského regiónu
a Okresnou organizáciou SMER-SD Nové Mesto nad Váhom
Vás pozývajú na

krajské oslavy 68. výročia SLOVENSKEHO NÁRODNÉHO POVSTANIA

v nedeľu 26. augusta 2012
na vrchu Roh pri Lubine

PROGRAM:

(pamätník na vrchu Roh)

14.00 h PIETNY AKT KLADENIA VENCOV

(amfiteáter Roh Lubina)

15.00 h KULTÚRNY PROGRAM

ÚČINKUJÚ:

- Spevokol KLENOTNICA Bzince pod Javorinou
- Dychová hudba BUČKOVANKA Moravské Lieskové
- Cimbálová muzika ČANČATÁ Stará Turá
- Folklorná skupina KASANKA Moravské Lieskové
- DUŠAN GRUŇ
- MIRKA KLIMENTOVÁ

Čeť a sláva padlým hrdinom SNP!

MLÁDEŽ A SNP

v sobotu 25. augusta 2012

(amfiteáter Roh Lubina)

18.00 h **Stretnutie pri Vatre bratstva**

DHZ Cetuna a OZ Cetuna

Vás pozývajú na

4. ročník akcie - Ukončenie leta na Cetune

8.9. 2012

PROGRAM

10.00 - súťaž vo varení gulášu

14.00 - hasičská súťaž o pohár starostu obce Bzince pod Javorinou.

21.00 - koncert skupiny Starmania (BA) (so speváčkou Barborou Baluchovou z druhej série Superstar)

23.00 - discoshow

Celodenné atrakcie - pre deti - skákací hrad, trampolína, maľovanie na tvár

pre dospelých - ukážky profesionalnej hasičskej

techniky, vyhliadkové jazdy vrtnúnikom, súťaže o ceny

Občerstvenie je zabezpečené.

Tešíme sa na vašu účasť!

SLOVENSKÉ OSOBNOSTI VEDY - ORIENTALISTA

Prof. PhDr. RUDOLF MACÚCH

16.10.1919 Bzince pod Javorinou - 24.07.1993 Berlín

Keďže v miestnom časopise doteraz nebol komplexne uverejnený jeho životopis a vedecké schopnosti, robím to veľmi rád pri príležitosti jeho devätnásteho výročia úmrtia. Jeho vedeckú činnosť doteraz ocenil skôr svet ako jeho vlasť, kraj pod Javorinou, či rodné Bzince.

Rudolf Macúch - slovenský semitológ – sa narodil 16. októbra 1919 v bývalých Dolných Bzinciach v chudobnej, nábožensky zamieranej rodine. V škole patril medzi nadaných žiakov s fenomenálnou pamäťou na jazyky. V prvom ročníku gymnázia sa plynule dohovoril nemecky a maďarsky. Maturoval na Štefánikovom gymnáziu v Novom Meste nad Váhom v roku 1939 spolu so svojim dobrým kamarátom Milanom Struhárikom a Annou Pavlovicovou, obaja Bzinčania. Chodil tam dennodenne pešo dvanásť kilometrov. Cestou čítaval knihy a učil sa slovíčka. Po maturite roku 1939 študoval na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave (na tomto rozhodnutí mal veľký vplyv miestny evanjelický farár Juraj Struhárik), Filozofickej fakulte UK aj v Paríži, kde študoval arabský jazyk a literatúru. Popri štúdiu doučoval študentov v bohatých rodinách latinčinu a nemčinu. V roku 1943 bol vysvätený za evanjelického kňaza. Ako kaplán pôsobil v cirkevných zboroch v Betliari, Uhrovci, Trenčíne a naposledy v Krajnom, kde ho zasiahlo aj SNP. Na teologickej fakulte mal na neho veľký vplyv prof. Dr. Ján Bakoš, ktorý viedol Starozákonnú (starozmluvnú) katedru a vyučoval hebrejčinu. Keď v roku 1946 založil katedru semistiky na Filozofickej fakulte UK, navrhol R. Macúchovi venovať sa semistickej teológii. Získal preňho štipendium francúzskej vlády, čo mu v rokoch 1945 - 1947 umožnilo študovať arabistiku na Sorbonne (L'école national des langues orientales vivantes a l'école pratique des hautes études). Svoju dizertačnú prácu s názvom Slované mená a výrazy v arabskej geografii predložil na FFUK. Po rigorózných skúškach v roku 1948 promovoval. Stal sa prvým asistentom prof. Bakoša pre semitskú filológiu. V tom čase preložil do slovenčiny Korán, ktorý však zostal v rukopise. V roku 1949 odcestoval do Iránu, kde si v Teheráne mal pripraviť habilitačnú prácu. Tam pricestoval už ženatý. S manželkou Peržankou Irandocht sa zoznámil na Sorbonne. Bola Iračanka (moslimka) pochádzajúca z veľmi bohatej rodiny a pomohla mu začleniť sa do života v Iráne. Československá vrchnosť v rámci politickej izolácie ho vyzývala, aby sa vrátil domov. Rudolf sa tejto výzve nepodriadiť. Odpísal, že nemá na cestu a dal prednosť exilu.

V roku 1950 mu vyšla vo vlasti jeho kniha Islam a kresťanstvo, ktorej predaj bol však zakázaný a obnovený až po roku 1989. V roku 1952, potom čo bol dva roky učiteľom latinčiny a francúzštiny v americkej misijnej škole sa stal iránskym štátnym občanom. V krátkom čase sa naučil perzsky a v tomto jazyku napísal štúdiu Zarathustrov vplyv na židovstvo a kresťanstvo, ktorá vzbudila pozornosť akademických kruhov a onedlho sa mu otvorili brány univerzity v Teheráne, kde pôsobil niekoľko rokov.

Svoj vedecký záujem zamerl na jazyk národnej minority v južnom Iráne. Sú to Mandejovia, ktorí si dodnes zachovali zaujímavý dialekt judobabilonsky a aramejský. Ako prvý jazykovedec na svete popísal mandejský jazyk a zaoberal sa otázkami jeho vzniku.

V roku 1952 sa presídlil s rodinou do Oxfordu a tu spolupracoval s bádateľkou E. S. Dowerovou na zostavovaní Mandejsko-anglického slovníka (vyšiel v roku 1963). V roku 1965 mu vyšla v Berlíne Príručka klasickej a modernej mandejčiny. Medzitým krátko pôsobil ako evanjelický farár v USA a v Kanade. Poslednou

Freie Universität v Západnom Berlíne, kde sa venoval arabistike, semitológii a samaritanistike. Na berlínskej univerzite pôsobil ako profesor až do smrti. Veľa jeho významných prác jazykovedných o samaritánskej hebrejčine, novosýrskej literatúre vychádzalo v nemčine.

Za svoju prácu a zásluhy bol poctený členstvom vo viacerých učených spoločnostiach a patril k prominentným prednášajúcim na všetkých významnejších semitologických sympóziach. Štyrikrát predsedal Svetovému kongresu orientalistov v Aténach.

V roku 1991 navštívil svoju vlasť, rodné Bzince pod Javorinou, hrob svojich rodičov. Tu sa vyznal v prítomnosti svojho spolužiaka Milana Struhárika - citujem: tu chcem byť pochovaný. V máji 1991 mal prvýkrát hosťovské prednášky na evanjelickej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave. Návštevu zopakoval aj v apríli 1993. Vzbudil pozornosť prednáškou Pokus o rekonštrukciu Ježišovej materinskej reči. Navštívil svoje obľúbené gymnázium, kde v telocvični rozprával o svojej ceste za poznaním. Na otázku koľko jazykov ovláda však neodpovedal, museli to za neho prezradiť jeho traja spolužiaci, ktorí ho na besede sprevádzali. Profesor R. Macúch dokázal písať a komunikovať v 45-tich jazykoch Európy a Ázie.

Nikto vtedy netušil, že táto jeho návšteva bola vlastne rozlúčkou, spomienkami na jeho skvelých profesorov a posolstvom pre ďalšie generácie, do pamätnej knihy napísal arabské porekadlo: Každá vec sa vracia k svojmu pôvodu.

Profesor Rudolf Macúch zomrel nečakane v Berlíne 23.7.1993, kde je i pochovaný. Jeho želanie v duchu tohto porekadla sa mu teda nespĺnilo. S manželkou vychoval dcéru Máriu, ktorá je vysokoškolskou pedagogičkou na Freie Universität v Berlíne a ide v šľapajách otca.

Rudolf Macúch bol človek nezvyčajnej vedeckej aktivity, ktorý nám i svetu zanechal jedinečné plody svojho tvorivého a bádateľského ducha.

Pri príležitosti 75 narodenín mu v rodnej obci odhalili pamätnú tabuľu. Česť jeho pamiatke.

Časopis Slobodnej univerzity v Berlíne uverejnil v novembri 1993 rozsiahly nekrológ, venovaný pamiatke prof. R. Macúcha, vynikajúceho orientalistu. 20. storočia. Výsledok jeho bádania je v odbornom svete považovaný za jedinečný. Jeho vedecké práce sa stali štandardnými dielami semistiky. Počas niekoľkých študijných pobytov v Oriente skúmal viaceré jazykové menšiny. Podarilo sa mu sprehľadniť jazykové a literárne dedičstvo Samaritánov a zozbierať rozsiahly jazykový materiál a získať vzácne písomnosti. Zaslúžil sa o vytvorenie najrozsiahlejšej zbierky samaritánskej literatúry. Jeho dielo vo svete má veľkú úctu.

Prejavom tohto ocenenia bolo jeho menovanie za člena Nórskej akadémie vied.

ZÁKLADNÁ ŠKOLA S MATERSKOU ŠKOLOU INFORMUJE

Dňa 29. júna sa zatvorila brána školy pre žiakov na dva dlhé mesiace. Žiaci a zamestnanci, čo sa tešili z vynovenej budovy školy si od seba oddýchnu, aby načerpali nové sily k začiatku školského roka. Brána školy sa znovu otvorí tretieho septembra.

V školskom roku 2011/2012 bolo hodnotených 123 žiakov, čo je doteraz najnižší počet detí. V rámci reformy školstva to bol štvrtý rok, ktorý bol opäť o nedodaných učebniciach pre žiakov. Čaká nás už posledný krok reformy – deviaty ročník. Dúfajme, že už v lepších materiálnych podmienkach učebníc pre žiakov, učiteľov a rodičov. Žiaci, ktorí končili základnú školu sa na stredné školy dostali, až na jedného žiaka, ktorý nemal ani ochotu sa ísť zapísať na školu, na ktorú už bol prijatý.

Žiaci, ako ste sa mohli dočítať v iných vydaniach týchto novín v článkoch od našich učiteľov, sa zúčastnili množstva súťaží, olympiád a športových akcií s dobrými výsledkami. Žiaci a učitelia našej školy a škôlky aj v spolupráci s OÚ pripravili a uskutočnili veľa krásnych akcií a kultúrnych vystúpení pri rôznych príležitostiach pre obec a našich občanov.

Vo svojom voľnom čase naši žiaci pod vedením učiteľov pracovali v mnohých krúžkoch, v ktorých si zdokonaľovali svoje vedomosti a zručnosti a taktó zmysluplne využívali voľný čas. Priestory školy boli otvorené aj pre verejnosť, ktorá hlavne využívala ihrisko a telocvičňu, a to od najmenších občanov, až po najstarších športovcov a športovkyne.

No nielen žiaci sa vzdelávali. Mnohí naši učitelia sa učia a vzdelávajú zvyšovaním kvalifikácie, ako aj rôznym vzdelávaním v rámci kontinuálneho vzdelávania.

Od nového školského roka pokračujeme v prechode nemeck-

ého jazyka ako prvého jazyka na anglický jazyk. S výučbou tohto svetového jazyka začíname už od prvej triedy a hrovou formou už dokonca aj v MŠ. Tak isto pokračujeme aj s výučbou IKT od prvého ročníka, kde sa deti učia základom práce s počítačom. Žiaci majú k dispozícii 3 učebne PC a 2 triedy s interaktívnymi tabuľami.

V rámci spolupráce s organizáciou Podjavorinskej deti rekonštruujeme podlahy v dvoch triedach. V materskej škole pomohli pri vymaľovaní tried po zatečení strechy a nápomocná bola aj obec, ktorá zabezpečila opravu tejto strechy. OÚ chystá do budúcnosti postupnú výmenu dverí a okien na svojich budovách, do ktorej spadá aj budova MŠ.

Priestory škôlky sa využívajú na 100%, o čom svedčí aj to, že v minulom roku sme mali problémy zapísať všetky hlásiace sa deti a aj v budúcom školskom roku sú obidve triedy maximálne naplnené, aj s výnimkami inšpekcie. Takúto naplnenosť pri určite privítala aj škola, hoci pri menších počtoch sa lepšie venujeme deťom. Snažíme sa vytvoriť im čo najlepšie prostredie – až rodinné. No žiaľ normatívne financovanie sa odvíja od počtu detí, ktoré by sa možno zvýšili aj nejakou tou výstavbou bytov v obci.

Do ďalších rokov chceme pokračovať v začatom trende, prilákať viac žiakov a naďalej pokračovať v spolupráci s obcou, rodičmi a organizáciami v obci, aby sme sa spolupodieľali na výchove a vzdelávaní vašich a našich detí.

Slávnostné otvorenie školského roka 2012/2013 bude 3. septembra 2012 o 8,00 hod. na ktoré Vás srdečne pozývame.

Mgr. Martin Samek,
riaditeľ školy

ZUMBA V POŽIARNEJ ZBROJNICI

V sobotu 23.6.2012 sa dvor bzinskej požiarnej zbrojnice zaplnil dievčatami a ženami, ktoré sa po roku opäť stretli na „Zumba popoludní“. Takmer tridsať cvičiacich účastníčok dve hodiny cvičilo v rytme latinsko-americkéj hudby v horúcom letnom počasí. Vyvrcholením celej akcie bola tombola a chutný guláš. Akciu zorganizovala miestna organizácia Únie žien Slovenska v Bzinciach pod Javorinou v spolupráci so bzinskými požiarňikmi, ktorí poskytli svoje priestory. Touto cestou by sme chceli poďakovať Dušanovi Málikovi za sponzorské ceny od Nay elektrodomu a uvarenie výborného gulášu, miestnym požiarňikom a hlavne Pavlovi Kičkovi za pomoc pri organizovaní akcie. Milé cvičenky – dovidenia o rok!

**Miestna organizácia Únie žien Slovenska
v Bzinciach pod Javorinou**

CYKLOTURISTIKA V BABICIACH

V sobotu 23.6.2012 sa uskutočnila ďalšia športová akcia v rámci projektu cezhraničnej spolupráce obcí Babice a Bzince pod Javorinou „športom k priateľstvu“. Teraz to bola cykloturistika krajom moravského slovácka, ktorú absolvovalo 35 cyklistov, zo Bzince p. J. 16 z toho 5 žien. Autobusom sme sa dopravili do Babíc a odtiaľ po privítaní a malom občerstvení nasledovala cykloturistika do Velehradu. Krátku zastávku sme využili na prehliadku historického areálu s bazilikou pôsobiska sv. Cyrila a sv. Metoda, kde sa dokončuje rozsiahla rekonštrukcia. Ďalej sme pokračovali do Buchlovíc a bývalých kúpeľov Smradávka, odtiaľ k rieke Morava, do Uh. Hradišťa a okolo Baťovho kanála späť do Babíc. Celá trasa merala 49 km a z väčšej časti viedla po kvalitne vybudovaných cyklocestách, aké v našom okolí nemáme. Treba vyzdvihnúť zdatnosť všetkých cyklistov, nikto nemal žiadne problémy a šliapalo sa svižne. Vydržali aj bicykle a podstatné bolo, že nám prialo počasie. Po vyhodnotení akcie, každý účastník dostal tričko s logom EÚ a mik-

roregiónu Biele Karpaty. Ako pri každej takejto akcii nasledovalo priateľské posedenie. Na spiatocnej ceste sme navštívili

aquapark v Uh. Brode, kde sme sa dobre zregenerovali.

Aj touto cestou ďakujeme Babičanom za kvalitne zorganizovanú akciu, na ktorú budú všetci účastníci radi spomínať.

Branislav Valo

TURNAJ STARÝCH PÁNOV

V sobotu 4. augusta 2012 PŠK zorganizoval tradičný futbalový turnaj starých pánov. Pozvanie na turnaj prijali hokejoví veteráni Dukly Trenčín, starí páni z družbových obcí Žiar a Babice a samozrejme domáci výber. Za pekného slnečného počasia, sa do finále prebojovali družstvá Dukly a domáce Bzince. Po nerozhodnom výsledku 2:2 o víťazovi rozhodli až penalty. Šťastnejší boli hokejisti Dukly, ktorí sa stali víťazmi turnaja. V boji o tretie miesto boli úspešnejší fut-

balisti z Babíc. Samozrejme sa kopali aj jedenástky, najviac ich premenil hráč Dukly Lukáš Ružička. Nechýbala ani „bohatá“ tombola, občerstvenie a turnaj vyvrcholil tanečnou zábavou. Počas turnaja zástupcovia PŠK pogratu-

lovali bývalému futbalistovi a dlhoročnému organizátorovi tohto turnaja Lubomírovi Mosnému k jeho 60. narodeninám.

TURNAJ V ČAMPRLLE

PŠK v spolupráci s obecným úradom zorganizoval v sobotu 7. júla 2012 na futbalovom ihrisku súťaž v čamprrle o „Pohár starostu obce“. Súťaž sa zúčastnilo 6 družstiev, ktoré hrali systémom

každý s každým. Hralo sa za krásneho slnečného počasia na dvoch ihriskách. Súťažiaci predvádzali výborné výkony a kolík „lietal“ niekedy až za ohradu ihriska.

Putovný pohár starostu obce získalo družstvo Fleš v zložení Denis a Lukáš Kovačovicovi, Chorvát T., Macúch M., Kašovic J., Kovačovic T.,

II. miesto: Team - Jurda P., Hrevúš J., Sadloň., Paul J.

III. miesto: Vši - Harušiak M., Kovačovic L., Kovačovicová A., Sameková L., Samek M.,

IV. miesto: Old boys, V. miesto: Šatkári, VI. miesto: Jecho Rozhodcovia boli Ján Valo, Vladimír Pavlík. Pre súťažiacich, ale aj obecnstvo bolo pripravené občerstvenie. Poďakovanie za zorganizovanie tejto, v minulosti obľúbenej hry, patrí Jankovi

Valovi, ale aj všetkým, čo prišli v sobotnajúšie popoludnie na ihrisko.

BLAHOŽELÁME

50

Jaroslava Heráková
Ivan Strhák
Emília Harmadyová
Ing. Tatiana Martáková
Miroslav Hargaš
Rudolf Miškech
Gabriela Černá
60
Dušan Hargaš

Bohuš Ostrovský
Jana Bušová
Miroslav Roubal
Drahoslava Harmadyová
70
Ján Hargaš
Anna Gulánová
Vlasta Znachorová
80
Božena Antalová

NARODILI SA

Tomáš Okrucký
rodičom Petrovi a Andree Okruckej
Michal Srnánek
rodičom Rastislavovi a Jane Srnánkovej
Bibiana Miklovičová
rodičom Jozefovi a Martine Miklovičovej
Anita Gajdošechová
rodičom Tomášovi Gajdošechovi a Monike Halíkovej
Zuzana Durcová
rodičom Petrovi a Martine Durcovej
Matej Novák
rodičom Miroslavovi Novákovi a Marike Šarkovej
Marián Paška
rodičom Mariánovi Paškovi a Ingrid Pokornej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

UZAVRELI MANŽELSTVO

Marek Mitana – Lenka Mihalková
Marek Paár – Monika Bačová
Ing. Martin Hudáček – Lenka Lacovičová
Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

ROZLÚČILI SME SA

Marian Mazán č.d. 287 vo veku 62 rokov
Anna Vašková č.d.344 vo veku 85 rokov
František Bublavý č.d.344 vo veku 81 rokov
Anna Naďová č.d.344 vo veku 79 rokov
Ing. Marián Migaš č.d.494 vo veku 55 rokov
Helena Lauková č.d.1074 vo veku 67 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou ich blízkych.

SPOMÍNAME

Tichý je dom, záhrada, dvor, čas letí ako vietor z hôr.
Vy žijete stále v našich srdciach a sme s Vami v spomienkach.
Dňa 16. júla 2012 sme si pripomenuli prvé výročie od smrti

matky, babičky a svokry
Anny TEPLIČKOVEJ.
Dňa 29.septembra 2012
uplynú 10 rokov od úmrtia
nášho otca, dedička a svokra
Martína TEPLIČKU.

S láskou a vďakou
na zosnulých spomína dcéra a syn
s rodinami a ostatná rodina.

Spustla už záhrada, spustol aj dvor,
ticho je v dome nepočuť kroky v ňom.
Stále je ťažko a smutno všetkým.
Nič nie je také ako bolo predtým,
Všade oko chýba Tvoj hlas.
Mal si rád život, my teba a ty nás...

Dňa 1.augusta 2012 uplynulo 5 rokov,
čo nás navždy opustil môj manžel Vladimír KOVAČOVIC.
S láskou a úctou si na neho spomína manželka s rodinou.

Klesli ruky, ktoré pre nás pracovali,
dotýklo srdce, ktoré sme milovali.
Zhasli oči, utíchol hlas,
mal rád život a všetkých nás.

Dňa 21.augusta 2012 sme si pripomenuli
1.výročie úmrtia manžela, otca, dedička,
svokra a príbuzného Milana KUHAJDU.

S láskou a úctou si na neho spomína manželka, deti, zať, jediná vnučka Barborka a ostatní príbuzní.

Neplačte, že som odišla,
len kl'ud a mier mi praňte,
len večné svetlo spomienky mi zachovajte.
Odišla nám preč, nás to stále boľí,
opustila tento svet aj proti svojej vôli.
Ako slnečný jas a hviezdny svit,
tak čistá jej duša bola.

Za jej lásku prajeme jej boží kl'ud od tej chvíle, čo nás opustila.
So spomienkou na ňu tíško hľadáme do neba, hľadáme ju, kde
asi spí a tajne dúfame, že na nás tam z dial'avy hľadá.

S úctou a nekonečnou láskou sme si dňa 21.augusta 2012
pripomenuli 1.výročie úmrtia mamičky, babičky a manželky
Daniely NOCIAROVEJ.

So zármutkom v srdci a nekonečnou láskou spomínajú deti,
vnučatá a manžel spolu s blízkymi príbuznými a priateľmi.
S láskou spomína manžel a deti s rodinami

Čas plynie, spomienky zostávajú.

Nič viac ti už nemôžeme dať,
len kytičku na hrob a pekne spomínať.
Dňa 14.septembra 2012 si pripomenieme
15 rokov od smrti nášho syna, brata
a príbuzného Miroslava JÁNOŠKU.
S láskou si na neho spomínajú rodičia
a sestra s rodinou

Odišla tíško, nie je medzi nami,
v srdciach stále žije s nami.

Dňa 21. septembra 2012 uplynú 5 rokov,
čo nás navždy opustila naša drahá mama,
babička, prababička a sestra
Anna HARMADYOVÁ.

S láskou spomínajú syn s manželkou, vnuci
s rodinami, pravnuci, brat a ostatná rodina.

Aj dnes ti opäť kladieme kvety – rodina, manželka a tvoje deti.

Roky ubehli, ty si tam sám, zanechal si smútok, žiaľ. Mali sme sa tešiť, keby si žil, no ty si sa ani svojej 60-tyky nedožil. My všetci spomíname na teba a posielame pozdrav do neba.

Rodina Nešťáková si pripomína nedožité
60. narodeniny syna, manžela, otca, starého
otca, svata, brata, švagra Jozefa NEŠŤÁKA
z Hrubej Strany – časť Podvišňové.

